

A dolgok elbonyolítása a matematikai feladatmegoldás természetes velejárója. A problémák megoldása során általában nem rögtön a legegyszerűbb utat járjuk be, hanem gondolataink sokszori vargabetűje után érünk csak célhoz. Később persze megpróbáljuk a megoldást csiszolni, a lényeges lépéseket kihámozni, esetleg rövidebb utat keresni. Azonban egy szép, letisztult megoldást is csak akkor tudunk igazán megbecsülni, ha előtte keményen megoldogtunk és megszenvedtünk egy „csúnyáért”.

Természetesen általában nem a bonyolult, hanem az egyszerű megoldásokra törekszünk. Ezzel együtt egy elbonyolításnak szerencsés esetben lehet olyan haszna, hogy így véletlenül egy új és hatékony módszert fedezünk fel, amely egyébként rejtve maradt volna; az adott feladat megoldásához erre a módszerre ugyan nem lett volna szükség, de valamely más kérdésnél csakis ennek segítségével boldogulhatunk.

Néha azonban még az is kifejezetten hasznos, ha valamit *szándékosan* bonyolítunk el. A bonyolult megoldást ugyanis az egyszerűvel összevetve kezelhetetlenné látszó kifejezésekre sikerül egyszerű alakot találnunk.

Az alábbi kifejezések legtöbbje úgy keletkezett, hogy egy problémát szándékosan nagyon-nagyon ügyetlenül oldotunk meg. Az „ügyes” megoldással szemben megkaphatjuk ezeknek a kifejezéseknek az egyszerűbb alakját. Az igazi nehézség természetesen annak a felismerése, hogy a szóban forgó kifejezés melyik probléma „elbonyolításából” származik. Egyes feladatoknál ugyan nem pontosan ez a helyzet, de valamennyi megoldásnak a kulcsa valamely probléma kétféle megoldásának az összevetése.

A feladatok a matematika különböző területeire vezetnek el (kombinatorika, algebra, analízis, számelmélet, valószínűségszámítás); a megadott kifejezésekről azonban nem mindig könnyű ráismerni még a megfelelő témakörre sem. Maguk a feladatok is változó nehézségűek, néhánynak a megoldása komolyabb előkészítést és/vagy előismeretet igényel. Ezért senki se keseredjen el, he egyesekkel egyáltalán nem boldogul. A feladatok kitűzése után némi általános útmutatást adunk, azonban ez is csak minimális fogódzót jelent. A megoldásokat a következő számban közöljük.

Addig is mindenkinek jó szórakozást és eredményes elbonyolítást kívánunk.

1. a)

$$\binom{k}{0} \binom{n}{r} + \binom{k}{1} \binom{n}{r-1} + \binom{k}{2} \binom{n}{r-2} + \dots + \binom{k}{r} \binom{n}{0} = ?$$

b)

$$\binom{0}{k} \binom{r}{n} + \binom{1}{k} \binom{r-1}{n} + \binom{2}{k} \binom{r-2}{n} + \dots + \binom{r}{k} \binom{0}{n} = ?$$

(Ha $0 \leq j < t$, akkor $\binom{j}{t} = 0$. $\binom{0}{0}$ értéke definíció szerint 1.)

2. a)

$$k^k - \binom{k}{1} (k-1)^k + \binom{k}{2} (k-2)^k - \binom{k}{3} (k-3)^k + \dots = ?$$

b)

$$k^{k-1} - \binom{k}{1} (k-1)^{k-1} + \binom{k}{2} (k-2)^{k-1} - \binom{k}{3} (k-3)^{k-1} + \dots = ?$$

c)

$$k^{k+1} - \binom{k}{1} (k-1)^{k+1} + \binom{k}{2} (k-2)^{k+1} - \binom{k}{3} (k-3)^{k+1} + \dots = ?$$

d)

$$\binom{k+n-1}{n} - \binom{k}{1} \binom{k+n-2}{n} + \binom{k}{2} \binom{k+n-3}{n} - \binom{k}{3} \binom{k+n-4}{n} + \dots = ?$$

3. a)

$$\binom{n}{0} - \binom{n}{2} + \binom{n}{4} - \binom{n}{6} + \dots = ?$$

b)

$$\binom{n}{0} + \binom{n}{3} + \binom{n}{6} + \binom{n}{7} + \dots = ?$$

c)

$$\left(\cos \frac{\pi}{5}\right)^n \sin \frac{n\pi}{5} + \left(\cos \frac{2\pi}{5}\right)^n \sin \frac{2n\pi}{5} + \dots + \left(\cos \frac{5\pi}{5}\right)^n \sin \frac{5n\pi}{5} = ?$$

4.

$$\frac{1}{(x_1 - x_2)(x_1 - x_3) \dots (x_1 - x_r)} + \frac{1}{(x_2 - x_1)(x_2 - x_3) \dots (x_2 - x_r)} + \dots + \frac{1}{(x_r - x_1)(x_r - x_2) \dots (x_r - x_{r-1})} = ?$$

5.

$$\sum_{k=0}^{\lfloor n/2 \rfloor} \binom{n-k}{k} \left(\frac{1}{4}\right)^k \left(\frac{5}{12}\right)^{n-2k} = ?$$

(A \sum jel azt jelenti, hogy a mögötte álló kifejezés értékét a megadott k értékekre kell összegezni. $\lfloor z \rfloor$ a z szám (alsó) egész részét jelöli.)

6. Legyen $d(n)$ az n pozitív osztóinak a száma, $\varphi(n)$ az $1, 2, \dots, n$ számok között az n -hez relatív prímelek száma, és $\mu(n)$ a Möbius-függvény: $\mu(1) = 1$, $\mu(2) = (-1)^r$, ha az n szám r különböző prím szorzata és minden más esetben $\mu(n) = 0$.

a)

$$\sum_{n=1}^{\infty} \frac{d(n)}{n^2} = ?$$

b)

$$\sum_{n=1}^{\infty} \frac{\varphi(n)}{2^n - 1} = ?$$

c)

$$\sum_{n=1}^{\infty} \mu(n) \left\lfloor \frac{x}{n} \right\rfloor = ? \quad (x > 1)$$

7.

$$1 - 1/3 + 1/5 - 1/7 + \dots = ?$$

8.

$$\binom{2n}{n} - \binom{2n-1}{n} \binom{n}{1} + \binom{2n-2}{n} \binom{n}{2} - \dots + (-1)^n \binom{2n-n}{n} \binom{n}{n} = ?$$

Útmutatás az elbonyolításhoz

Az alábbiakban nem konkrét útmutatásokat adunk a feladatokhoz, hanem inkább röviden jelzünk néhány olyan fogalmat, tételt, ill. módszert, amely hasznos lehet és esetleg jó ötleteket sugallhat.

A) *Logikai szitaformula*

Egy N elemű H halmaz részhalmazai H_1, H_2, \dots, H_t . Jelölje N_i a H_i elemszámát, N_{ij} a $H_i \cap H_j$ metszet elemszámát, N_{ijk} a $H_i \cap H_j \cap H_k$ elemszámát stb. Ekkor az alábbi képlet megadja azon elemek számát, amelyeket egyetlen H_i sem tartalmaz:

$$N - N_1 - \dots - N_t + N_{12} + N_{13} + \dots + N_{t-1,t} - N_{123} - \dots + (-1)^t N_{12\dots t}.$$

B) *Komplex számok*

(i) A komplex számok hatványozásánál általában a trigonometrikus alak ad egyszerű eredményt, de remek elbonyolításra nyújt lehetőséget a binomiális tétel.

(ii) Nagyon szép azonosságok érvényesek azokra a komplex számokra, amelyek k -adik hatványa 1, ezek a k -adik egységgyökök: $\varrho_j = \cos \frac{2j\pi}{k} + i \sin \frac{2j\pi}{k}$, $j = 1, 2, \dots, k$. A k -adik egységgyökök r -edik hatványainak az összege k , ha $k|r$ és 0 minden más r esetén. Ennek igazolásához írjuk be a $\varrho_j = \varrho_1^j$ alakot, és használjuk a mértani sor összegképletét; ha $k \nmid r$, akkor

$$\varrho_1^r + \varrho_2^r + \dots + \varrho_k^r = \varrho_1^r + \varrho_1^{2r} + \dots + \varrho_1^{kr} = \varrho_1^r \cdot \frac{\varrho_1^{kr} - 1}{\varrho_1^r - 1} = 0,$$

hiszen $\varrho_1^k = 1$. Ha $k | r$, akkor az összeg minden tagja 1, tehát ekkor az összeg értéke k .

C) *Rekurziók*

A legegyszerűbb típusú lineáris rekurzió egy olyan $a_0, a_1, \dots, a_n, \dots$ végtelen sorozat, ahol $a_n = \alpha a_{n-1} + \beta a_{n-2}$ minden $n \geq 2$ -re. Legismertebb példa erre a Fibonacci-számok, ahol $a_0 = 0$, $a_1 = 1$, $\alpha = \beta = 1$. Egy ilyen rekurzió megoldása $a_n = c_1 x_1^n + c_2 x_2^n$ alakú, ahol x_1 és x_2 az $x^2 - \alpha x - \beta = 0$ egyenlet *különböző* gyökei, c_1 és c_2 pedig a kezdeti a_0 és a_1 értékeiből határozhatók meg (részletesen lásd pl. Poros Tibor cikkében, KöMaL 1993/8-9).

D) *Végtelen összegek*

A végtelen sorokkal általában vigyázni kell, mert a viselkedésük alapvetően megváltozhat, az a végesben megszokott szabályokat próbáljuk rájuk alkalmazni, pl. a tagok átrendezése vagy két sor „kézenfekvően adódó” összeszorozása általában nem megengedett. Azonban *abszolút* konvergencia sorokkal, azaz olyanokkal, amelyekben a tagok abszolút értékeiből képzett sor is konvergens, teljesen ugyanúgy bánhatunk, mintha véges összegek lennének: két ilyen sort

úgy szorzunk össze, hogy „minden tagot minden taggal” megszorozunk, és a kapott végtelen összeget tetszés szerint csoportosíthatjuk.

Az egyik legismertebb végtelen sor a négyzetszámok reciprokösszege, amelynek értéke $\pi^2/6$. A mai cikket egy ehhez kapcsolódó történeti áttekintéssel zárjuk. Már Euler megmutatta a XVIII. században, hogy hasonló típusú formula érvényes minden páros kitevőjű hatványra is, ugyanakkor érdekes módon a páratlan kitevőjű hatványok reciprokösszegére ma sem ismeretes pontos képlet, sőt a köbszámoktól eltekintve azt sem tudjuk, hogy a szóban forgó reciprokösszeg irracionális-e vagy sem. A köbszámok reciprokösszegéről is csak 1978-ban(!) igazolta *Apéry* francia matematikus, hogy irracionális. Kár, hogy ezek az összegek csak bonyolultak és (minden bizonnyal) nem valami egyszerűnek az elbonyolított változatai.

Freud Róbert